ületasid korraliste kulude summa, võidigi 1936./37. aastal erakorraliste kulude arvel rohkem välja anda 10,8 milj. krooni või 282% enam kui 1933./34. aastal ja ca 3 milj. kr. või 25,9% enam kui 1935./36. aastal.

Need enamlaekumised peamiselt ongi moodustanud summad, millede varal ning abil valitsus on võinud teha investeerimisi ja teostada kapitali nõudvaid kavasid ehituste alal ja industrialiseerimisprotsessis.

Erakorraliste kulude rubriiki pole arvatud operatsioonifonde. E. V. 1936./37. a. eelarve ja kassa-aruande kohaselt on mainitud aastal operatsioonifondideks kulutatud 1,4 milj. kr. ja 1935./36. a. 1,8 milj. kr.

Investeerimis-iseloomuga kulud riigieelarvetes, korralistes ja erakorralistes kokku, on olnud järgmised:

Riiklikud investeerimised.

1933.	aastal	4,9	milj. krooni
1934.	„	8,0	„ „
1935.	„	12,8	„ „
1936.	„	16,1	„ „
1937.	„	19,1	„ „

Kui arvestada asjaolu, et meil viimaseil aastail linnade ja alevite ehitustesse keskmiselt on investeeritud 7 milj. kr. ja maaehitustesse 9 milj. kr., siis neid summasid võrreldes riikliku investeerimise summaga selgub, kuivõrd olulist osa on etendanud meie majanduse elavnemises ning tõusukäigus just riiklikud investeerimised.

Praeguse valitsuse majanduspoliitika põhialusteks on osutunud üldjoontes järgmised sihtjooned: **Tööstuse** alal industrialiseerimis-sektori laiendamine oma maa tooraineid ümber töötava ettevõtluse arendamisega. Selle sihi saavutamiseks on asutatud uusi riiklikke ettevõtteid (telliskivitehased, kondentspiima vabrik, sulfaat-tselluloosi vabrik) ja suurendatud endisi (põlevkivitööstus, turbatööstused, metsatööstus). Ratsionaliseerimise kiirendamiseks on mõningate tööstusharude suhtes pandud kehtima tegevuslubade süsteem ja ühele kategooriale, nimelt põlevkivitööstusele, suurendatud amortisatsiooni protsenti aastas 20-le. **Põllumajanduse** alal on jätkatud kindlustatud hindade poliitikat toodangu püsiva tõstmise eesmärgiga, milles tööstuskulude vähendamiseks eksport-tapamajad tsentraliseeriti ühiseks ettevõtteks

Eesti kroonika 1937, lk. 43